

man ikke maatte troe, at Krigsministeriet er en svoren Fjende af Statskassen. Det vilde jo uægtelig være en høist betænkkelig og ubehagelig Tilstand, om der var Krig mellem disse to Parter, men den høitærede Minister maa tilgive, at vi efterhaanden blive lidt ømskindede ved de krigsministerielle Begjæringer, thi de ere sjældent meget moderate i deres Beløb. De forekomme mig, og vistnok flere, fra Begyndelsen af at have været afsattede med en noget større Luxus, end vi kunne finde nødvendig. Saaledes er jo ogsaa det foreliggende Forslag, skjøndt i mindre Grad, temmelig rigt paa Udgifter, som maaskee ved nærmere Overveielse enten tildeels eller aldeles kunne spares. Jeg kan nu ikke nægte, at det, som den høitærede Krigsminister varedede de Herrer, der talte først, ikke har overbevist idetmindste mig om Rigtigheden af hans Stilling til Sagen. Jeg kan derfor f. Ex. ikke tvivle paa, at man vil indskrænke sig til de Udgifter, som kaldes Cantonnementspenge, istedetfor Fæltfodøpenge, naar der holdes Veir. Det vilde tvøvrigt være interessant, om det vordende Udvalg eller Thinget i det Hele snart kunde faae Dplysninger om, hvilke Udgifter den sidste Veir har medført. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg, ligesom det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, blev meget ubehagelig overrasket ved at læse de Vinter, som staae i Motiverne, navnlig om Udruftning til Fæltfod og de dermed forbundne Udgifter for de Militaire. Jeg vilde meget ønske, at dette kunde flæres ud af Forhandlingerne og ikke komme videre ud i Verden, thi det seer aabenbart ud — uden at det naturligtvis er Meningens dermed — som om de Militaire og det, der vedkommer dem og deres Stilling, staaer over alt. Andet. At man tænker meget paa dem, er jo smukt, men man maa dog ogsaa tænke lidt paa Staten, i hvis Tjeneste de staae, og det synes ikke rigtig, naar man her paa en Maade — jeg veed not, at det ikke er Meningens — fremmaner en ond Aand. Det siges nemlig, at de pecuniaire Forhold „vilde i ikke ringe Grad skade Aanden i Hæren og bør derfor undgaaes“. Jeg troer ikke, at Aanden i Hæren lader sig gjøre daarlig af saa lidt; men, som

sagt, da den høitærede Minister ikke svarede Noget paa den Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, vil jeg antage, at han ogsaa selv finder, at det er ved en maaskee mindre vel overveiet Affattelse, at disse Udtryk, hvorover jeg troer man med Føie kan anse, ere komne til at staae der.

Minestad: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Krigsminister med Hensyn til et Forhold, der vel ikke staaer i nogen umiddelbar Sammenhæng med dette Lovudkast, og som jeg navnlig heller ikke tænker mig bragt i nogen Forbindelse med dets Indhold, men for hvilket jeg interesserer mig og for hvilket jeg finder en naturlig Tilknøytning med de Forringer, der ere fremkomne idag under denne Sags Behandling, navnlig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schonheyder) og i særdeleshed i en Sætning, der findes Pag. 6 i Motiverne, som gaaer ud paa, at Ministeriet anseer det for rigtig, at Underofficersklassen hæves ved, at Statens Formynderskab indskrænkes. Denne Ministeriets Anskuelse deler jeg fuldkommen, men denne Anskuelse maa meget naturligt lede Tanken hen paa det meget nærgaaende Formynderskab, under hvilket baade Underofficererne og de Menige, som bekjendt, ifølge den nu gjældende Lovgivning ere stillede med Hensyn til Dispositionen over deres Eiendele og Paadragelsen af Forpligtelser, i hvilke begge Henseender de, som bekjendt, ere stillede som umyndige og ikke kunne foretage sig Noget uden deres Foresattes Samtykke. Dette Forhold, der er meget nærgaaende imod de Paagjældende, og efter min Mening høist demoraliserende for dem, har der, som det vil erindres, været stillet Forslag til at forandre under den militaire Lønningslov, men disse Forslag bleve den Gang med Føie forfaste, idet det med Rette blev gjort gjældende, at det ikke hørte hjemme under denne Lov. Gaauske vist er det, at det endnu mindre har sin Plads i Loven om Fælt- og Cantonnements-tillæg o. s. v., men det vil maaskee dog ikke findes at være aldeles udenfor sin Orden,